

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bakanlık binasının karşısında-
ki otobüs durağında bekliyordu. O-
tomobilden inen kahverengi pal-
tolu, gözlüklü adamla kucaklaştı-
lar. Çoktan beri birbiri rini görme-
miş, eski arkadaşlar oldukları
belliydi. İkisi de uzun zaman gö-
rüşmeyenlerin çıkardığı seslerle
-Ooo!..

-Ooo!.. diye oolaştılar.
Bu olaşma bitince, " Nasıl-
sın?", "Daha nasılsın?", " Daha
daha nasılsın?", "Ne var ne yok?"

soruları, bu sorulara karşılık da,
"İyilik sağlık", "Hamdolsun" "Yu-
varlanıp gidiyoruz", "İyi diyelim
de iyi olamam" tekerlemeleri baş-
ladı.

Bunlar da bitince, kahveren-
gi paltolu ve gözlüklü olanı, es-
ki arkadaşını evine götürmek iş-
tedi.

Öbürtü,
-Olur, gidelim, dedi.. Yalnız
bir arkadaş bekliyordum da... O
da gelsin, gideriz.

YEŞİL SAPKANIN EVRAKI AZİZ NESİN

Kahverengi paltolu,
-Burada mı buluşacaktınız ?
dedi.

Öbürtü,
-Beraber geldik, dedi.. Ba-
kanlıkta bir iş varmış. O içeri
girdi, şimdi gelecek.

Kahverengi paltolu,
-Hiç beklemeyelim gelmez,
dedi.

-Gelmez olur mu canım, ge-
lecek...
-Gelmez!..

Öbürtü sinirlendi:
-Tanıyor musun?
-Hayır, tanımıyorum. Ama
gelmez...
-Tanımadığım biri için...
-Gelemeyeceğini anlamak i-
çin tanımak istemez ki...
-Gelmez olur mu kardeşim.
İşte şu kapıdan girdi. Beni atlat-
ması için sebep yok ki...
-Canım atlatacağındandekiğil.
Bir kere resmi bir dairenin ka-
pasından içeri girdi mi, girmed

mi...
- Gelir gelir... Şimdi gelir.
Neredeyse çıkar.
- Çıkamaz. Daireler paydos
olmadan çıkamaz.
- Bildiğin gibi adam değil...
- Canım efendim, kim olsa çı-
kamaz.
- Yani, ben burada beklerken
bir tanıdığının mı takılır? Birke-
re Ankara'da tanıdığı yok, sonra
de geveze değildir.
- Bir iş için girmedim mi?

- Evet ama, bitmiş bir iş, im-
zalanmış, bitmiş bir yazı... Ka-
lemden alıp çıkacak.
- Çıkamaz birader.. Adamın
elinde değil...
- Yani işi uzatırlar diyorsun.
Ama, iş bitmiş. Hem iş uzasa bi-
le, o zaman beni bekletmez, ge-
lir.
- Vallahi billâhi gelemmez. Ha-
di biz gidelim.
- A yıp olur.
- Geçen gün benim bir daire-

de işim vardı. Pek iş de değil ya.
Kayınbirader orada memurdur.
Gidip onu gördüm. Ayak üstü ak-
şama bize gelmelerini söyledim
Sonra çıktım. Tam merdivenler-
den inerken, bir de başıma rüz-
gâr vurunca şapkasız çıktığımı
anladım. Kayınbiraderin odası-
na girerken şapkamla paltomu ko-
ridordaki askıya asmıştım. Pal-
toyu giymişim, şapkamı unutmuş-
um. Vallahi daha kapıdan bile
çıkıtm sayılmaz. Dış kapı merdi-

venlerinden üç basamak indim in-
medim hemen geri döndüm. Ko-
ridordaki askıya koştum, şapka
yok... Bre aman... Ben şapkasız
yapamam, hemen nezle olurum.
Şapka da halis İtalyan malı. Şim-
di öyle şapka yok. Bizim enişte
İtalya'dan getirtmişti. Üç yüz li-
ra versen bulamazsın. Başıma gi-
yeli ancak bir hafta olmuş.. Ben
koridorda bir aşağı, bir yuka-
rı koşup, "Şapkaa... Amanın ,

Bizimşapkaaaa!... "diye feryada başladım. Koridor, ellerinde kağıtlar, ış için gelenlerle dolu. Ben "Şapka, şapka!..." diye koridor da koştuğukça onlar bana gültü yorlar. Şapkasım kaybetmeyenler şapka kaybedenin halinden anlamaz. Nezle olurum birader. Evde bile, yatarken olsun, ayakta yken olsun başımda takke eksik olmaz. Şapka, diye koşar dururken rüzgârlanmadan hemen bir hapsiriktir tuttu... Herkes gülüyor. Dertten anlayan yok. Resmi bir

dairenin koridorunda, hapsıra hapsıra, "Aman benim şapka nerede?" diye bağırmanın gültüncü lüğünü anlıyorum ya, benim gülecek halim yok.

Kayınbiraderin odasına daldım, şiddetli bir hapsiriktan sonra.

-Aman kayınbirader, şu başıma gelene bak. Bizim şapka gitti yahu... diye bağırdım.

Kayınbirader,

-Dur, telaşlanma hele, buluruz... diye beni yatıştırmaya ça-

ıştı.

Kayınbiraderin şefi kızdı:

-Beyefendi, beyefendi, burası resmi bir daire. Burada hiç bir şey kaybolmaz.

Resmi daireleri bilmez miyim kardeşim? Kaybolmasına hiç bişey kaybolmaz, gelgelelim arayınca da bulunmaz. Bulunursa da alınmaz.

Kayınbiraderle koridora seğırttik. Kayınbirader odacıyı çağırdı,

-Şurada duran şapka ne oldu?

diye sordu.

Odacı,

-Yeşil bir şapka mıydı? dedi.

-Yeşildi birader, diye bağırdım.

-Tüylü müydü?

-Evet, tüylüydü kardeşim.

-Büyük bir şapka değil mi?

-Büyük ya...

-Kurdelesi de siyah mıydı?

-Kurdelesi de siyahtı.

O sırada kayınbiraderin şefi de koridora çıkmıştı. Bana birdaha çıktı:

ŞÖÖLE KENAR-
LARI GIVRIK Bİ
ŞEY MİYDİ?

HAY CEDDİNE RAH-
MET... TAM ÜSTÜNE
BASTIN YAHU!

-Gördün mü beyefendi, bura-
sı resmi bir daire, buradan kıl
kaybolmaz. Değil sizin şapkanız,
hazine olsa kimse tenezzül et-
mez!

Canım, şimdi biz tenezzül e-
derler mi, dedik. Bu söz de nere-
den çıktı? Biz şapkamızı istedik.

Odacı, benim şapkayı bir i-
yi anlatmaya devam etti:

- Kenarları da kıvrık mıydı?
- Kıvrıktı canım...
- Şöyle yukarı bükük...
- Evet, öyleydi...

- İki de hava deliği vardı yan-
da...

Odacıya,
- Aman bizim şapkayı, iyice
tarif ettin. Bir de şunun yerini
söyle! dedim.

Odacı,
- Ben onu sahipsiz bir şapka
diye götürdüm, Vıcdani Beye ver-
dim, dedi.

Koş Vıcdani Beye...
- Aman beyefendi, ...
Hapşırıktan da bir türlü konu-
şamıyorum. Bende ki hapşırık Al-

YEŞİL ŞAPKANIN
EVRAKI NERDE?

ONU BEN
KAYDA
GÖNDERDİM!

lah vermesin, Ramazan topuna
benzer. Hapşırıldıkça daire güm
güm öttüyor. Bu daireleri de öy-
le yaparlar ki, şuradan fısıldasan
ses tavanlarda, duvarlarda yankı-
lana yankılana çığ gibi büyür, büt-
tün odaları dolandır.

Vıcdani Bey, daktilo kızı,
- Bulunan yeşil şapkanın ev-
rakı nerede? diye sordu.

Kız,
- Kayda gönderdim, dedi.
Ben hemen,
- Aman beyefendi, dedim, bi-

zim şapkanın evrakı da mı var?
Bu ne biçim iş?

Vıcdani Bey kızdı:

- İki elinizle bir şapkanıza sa-
hip olamazsınız, başımıza işler
çıkartırsınız. Bir de evrakı mı var
diye sorarsınız. Koridorda bulun-
muş bir şapka bu. Evrak yapma-
yıp da ne yapacaktık?

Daktilo kızı döndüm:

- Aman kızım!..

na şapkanın numarasını sorma -
dınız mı? Ben, öyle sandım.. Af-
federsiniz. İşte evrakın numara -
sı...

Kayıt defterini karıştırdı:
- Bu mu? "Koridordaki askı -
da bulunan yeşil, tüylü, siyahkor-
delöli iki hava delikli şapka hak-
kında..."

- Evet... Ta kendisi... Hay
Allah razı olsun, A man bulduk mu
ne?

Kavim memuru,

- Zabıt tutulması için daire
müdürüne sevk edildi, dedi.

Koştum kayınbiradere:

- Yahu, müfuzlu birisini bil -
mez misin? Vasıta olsun da, şu
bizim şapkayı kurtaralım.

Beni özel kalem müdürüne çı-
kardı. Özel kalem müdürü, zile
basıp daire müdürünü çağırdı:

- Neden beyin şapkasını ver-
miyorsunuz?

Daire müdürü,

- Kim vermiyor, dedi, biz o -

nun şapkasını ne yapalım 59 nu-
mara bir şapka... Bir kere bu -
rada herkesin başına büyük gelir,
kulaklarına geçer.

Ayrıca bir de şapkaya haka-
ret... Bir hapsirdim. Kafamı du-
vara çevirmesem odadaki evrak
havalanacak.

Daire müdürü açıkladı:

- Bizde bir şapka geldi.. Bu-
lunmuştur diye zabıt tuttuk. Zap-
tı da işleyip ikinci kısma hava-
le ettik.

Özel kalem müdürü,
- Gidin şapkanızı alın beyim,
dedi.

- Aman beyefendi, şapkayı ve-
ren kim? Vermiyorlar!

Daire müdürü,
- Bizden iş çıktı, dedi, bizde
iş kalmaz, Derhal muamelesi -
ni yapıp havale ettik.

Yerli şapka olsa, çoktan geç -
tim. Ama halis İtalyan şapkası .
Enişte hediye getirmiş.

SABAHTAN
BERİ UĞRAŞI-
YORUM!

NEREDEN TORPİL
BULDUN BE?
BİZ ALTI AYDIR
UĞRAŞIYORUZ!

GERİ DÜZ...
ACELE
ETME!

İki yüz lira versen yok.
Gittim ikinci kısmı. Kapıda
insan yağılmış. Girmenin imkânı
yok. Herkes birbirine derdini
soruyor. Benim derdim şapka...
Önümdeki biri,
-Çoktan mı uğraşıyorsunuz?
dedi.
-Sabahtan beri, dedim. Sonra
haşımından geçenleri anlatım. A-
n kızdı,
-Yahu, dedi, altı aydır gelir
gideriz. bizim işi muameleyle

koymazlar. Sizin işinizi hemen
muameleyle sokmuşlar.
Oradan biri,
-Şansınız varmış, dedi.
Başka biri de,
-Ne şansı birader, dedi, kim
bilir nereden torpil getirmiştir
de işi bu kadar çabuk yürütüyor.
Demek, şapkanın muamele-
ye girmesi de bir şans!
Neden sonra ikincikısmıagi-
rebildim. Ama şapka yok. Onlar
da başka yere yollamışlar. Kız -

ŞAPKAYI BİRAZ BEKLET-
SEYDİNİZ. HEMEN SEVKE-
DECEK NE VARDI?

BURASINI
VESTİYER Mİ
SANDIN
BAYIM?

dımsa da belli etmeden,
-Hemensevk edecek ne var-
dı sanki... dedim.
Memur,
-Allah Allah... yahu işi ya-
vaştan alsan beğenmezler, ça-
buklaştırsan beğenmezler, dedi
-Benim şapkayı biraz bek-
letseydiniz.
-Efendim, burası vestiyer
mi?
Hani çocuklar birinin şapka-
sını kaparlar da elden ele atar -

lar, şapkası alınan da ortada fır
döner. Ben de öyle, bir türlü şap-
kayı ele geçiremiyorum. Bizim
şapkanın muamelesi öyle bir hız-
lı yürütüyor ki, ben bir odadan gi-
rene kadar, şapka öbür odaya ge-
çiyor. Derken efendim, on gün ar-
kasından koştuktan sonra şapka-
yı ambarda yakaladım. Bu sefer
de ambar memuru vermez.
-Sorumlu iş, veremem, di-
yor. Şapkanın sizin olduğu nere-
den belli?

ŞAPKANIZ BU...
LÜTFEN KİMLİĞİNİZİ
GÖSTERİN!!

KİMLİK Mİ?
HAY ALLAH...

Ben şapkayı anlatıyorum:
- 59 numaradır. Benden baş-
kasının başına büyük gelir. Rengi
yeşil.
- Dünyada yeşil şapka bir si-
zin mi?
- Tüylüdür.
- Tüylü şapka çooook... İçin-
de fotoğrafımız var mı?
- Aynı zamanda iki de hava
deliği var.
- Sözleriniz zapta uyuyor. A -
ma yarın biri daha çıkar da şap-

ka benimdir, derse?
Sonunda şapkanın benim ol-
duğuna adamı inandırdım. Yeni-
den bir zabıt tutuldu. Ben de im-
zaladım. Eh artık şapkamı vere-
cekler. Bu sefer de,
- Kimliğiniz efendim ? dedi.
- Kimlik mi ? Yanıma alma-
mışım ?
- Veremeyiz.
Şapkanın benim olduğumu is-
pat ettim, ama benim ben oldu-
ğumu ispat edemiyorum. Eve ko-

... SONUNDA ŞAPKAYI
ALDIM... ALDIM AMA
KARDEŞ...

şup k' miğimi getirdim. Kayınbı-
rader de yardım etti. Şapkayı ver-
diler. Şapkanın iki hava deliği ol-
muş iki yüz delik. Evrakı, zaptı
iğneleye iğneleye benim şapka de-
lik deşik olmuş. Şapkayı aldım,
ama giyemedim.
Sen ne diyorsun kardeşim ..
Aradan iki dakika bile geçmeden
askıdaki şapkamı almak için geri
döndüm de bir daha oradan çıka-
madım. Senin arkadaşın nasıl çı-
karmış?

- Ama, onun evrakı hazır.
Kahverengi paltolu, gözlük -
lü adam,
- En hazır evrakı on günden
önce alamaz, dedi.
Öbürtü saatına baktı,
- Eh, paydos saati da geldi ..
dedi. Ne zaman girmişti içeri ?
- Saat ikide...
Dairenden memurlar çıkıyor -
du. Çıkanların sonlarına doğru
bekledikleri adam geldi.
- Benim iş yarına kaldı.. de-
di. ...

SON